

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 19 februari 2026 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaten
met woonplaatskeuze te ,

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw

vertegenwoordigd door advocaat , met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert door neerlegging van een verzoekschrift in het digitaal loket op 23 mei 2025 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 22 april 2025 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 31.750 euro wegens schending van artikel 5.4.9, §1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), artikel 3.2.1 van het gecodificeerd decreet van 15 juni 2018 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: Waterwetboek) en artikel 4.1.12.2, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II). Er wordt haar met name verweten dat ze zonder voorafgaande vergunning melkconcentraat heeft geloosd in oppervlaktewater, waarbij ze dit voorval niet onmiddellijk of zo spoedig mogelijk heeft gemeld aan de toezichthoudende overheid.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 23 december 2025. Advocaat _____ voert het woord voor verzoekende partij. Advocaat _____ voert het woord voor verwerende partij.

III. Feiten

1.

Op 20 mei 2022 stelt een toezichthouder bij de afdeling Handhaving, departement Omgeving van de Vlaamse overheid (hierna: verbalisant 1), naar aanleiding van de melding van een voorval, lastens verzoekende partij het volgende vast:

“ ...

Korte beschrijving van het bedrijf

(Verzoekende partij) is een klasse 1 ingedeelde zuivelfabriek.

...

Vergunningstoestand

Op 4 maart leverde de deputatie een omgevingsvergunning ... af aan (verzoekende partij) voor het oprichten van loodsen, de sloop van bijgebouwen en de uitbreiding, actualisatie en vroegtijdige hernieuwing van de vergunning voor de zuivelfabriek ... Via het besluit van de deputatie dd. 17 februari 2022 werden er extra bijzondere voorwaarden opgelegd.

...

Vaststellingen

Maandag 16 mei 2022

Op maandag 16 mei 2022 neemt ... lokale toezichthouder (TH) bij _____, en de ... lokale toezichthouder bij _____ telefonisch contact op met onze afdeling. Zij delen ons mee dat er zich zaterdag 14 mei 2022 een incident heeft voorgedaan bij (verzoekende partij). (De lokale toezichthouder bij _____) kreeg zondag 15 mei 2022 omstreeks 10u30 via de noodcentrale brandweer en politie een melding binnen van vervuiling op het oppervlaktewater. Gelet op de melkachtige kleur van de vervuiling heeft (de lokale toezichthouder bij _____) contact opgenomen met de lokale TH van _____, waarna zij zich naar (verzoekende partij) hebben begeven. Zij hebben getracht meerdere mensen van (verzoekende partij) telefonisch te contacteren maar zonder gevolg. Ten slotte hebben zij toch twee medewerkers aangetroffen op de site, welke meedeelden dat de overvul beveiliging gefaald heeft waardoor melk in het oppervlaktewater is terecht gekomen. Het incident was op dat moment reeds verholpen.

Via de permanentie GSM alsook via mail hebben wij geen melding ontvangen van (verzoekende partij). Op maandagnamiddag 16/05 neemt ... QA Manager telefonisch contact met ons op. Vervolgens bezorgt zij via mail een incidentenmelding. Op donderdag 19 mei ontvangen wij een uitgebreid verslag.

Vrijdag 20 mei 2022

Op 20 mei 2022 begeef ik mij samen met ... toezichthouder bij de afdeling Handhaving, naar ...QA Manager staat ons te woord.

Verloop incident

Op zaterdag 14/05/2022 omstreeks 18u02 is men begonnen met het indampen van de gepasteuriseerde melk uit tanken T108 en T109 tot concentraat in T120. Dit proces verloopt semi-automatisch. Eén van de operatoren geeft via de interne software een toelating om het indampen te laten starten. Uit het logsysteem is af te leiden dat omstreeks 22u15 tank T120 vol was maar omwille van een technische storing is het overpompen niet automatisch overgeschakeld naar de volgende concentraattank. Hierdoor is de gepasteuriseerde melk blijven indampen en is het overtollig concentraat via de overloop afgevoerd naar de stortbak onderaan de tanken.

Op zondag 15/5/2022 omstreeks 9u15 logt de operator van de melkontvangst in (bij haar thuis) om na te gaan of de productie concentraat is afgelopen en of de nodige reinigingen kunnen opgestart worden. Hierbij merkt zij op dat bij het indampen er niet automatisch is overgeschakeld van tank T120 naar de andere tank. Zij doet dit alsnog manueel, dit is het einde van het overlopen van tank T120. Vervolgens neemt zij contact op met de techniker die ter plaatse is op het terrein. De techniker stelt melkproduct vast ter hoogte van de concentraattanks en begint de zone rond de tanken af te spoelen. Omstreeks 10u30 is de operator aanwezig.

Oorzaak incident

Op tank T120 is er een dubbele beveiliging voorzien, namelijk een niveaubegrenzing en volumebegrenzing:

1) de niveaubegrenzing bestaat een sonde die een hoog niveau meldt. Als er een te hoog niveau wordt bereikt in de tank dan zorgt de niveausonde ervoor dat het systeem overschakelt ofwel naar een andere tank ofwel gaat de indamper in noodstop. Bij controle van de sonde, na het incident, bleek dat het contact met de hoogmelder gecorrodeerd was, waardoor de niveaubegrenzing heeft gefaald.

- a. Ondernomen actie: (QA Manager) deelt mee dat (verzoekende partij) de sonde en hoogmelder bij T120 heeft vervangen alsook dat men de overige sondes heeft gecontroleerd. Hierbij heeft de technische dienst preventief nog één extra sonde vervangen. Daarnaast wordt de controle van de sondes opgenomen in het onderhoudsprogramma van de technische dienst.
- b. De volumebegrenzing staat maximaal ingesteld op 68 ton. Dit is een parameter die werd ingesteld door de fabrikant. (Verzoekende partij) kan aldus niet meer dan 68 ton in T120 vullen. Dit

werd naar aanleiding van het incident nogmaals geverifieerd. Als het maximum bereikt wordt schakelt het systeem automatisch over naar een andere tank ofwel gaat de indamper in noodstop. Echter bij het indampen kan het zijn dat er een verschillende indampingsfactor is. Bij indamping tijdens het incident was de indikkingsfactor laag. Dit in combinatie met het falen van de niveaubegrenzing heeft ertoe geleid dat de tank begon over te stromen.

- a. Ondernomen actie: (Verzoekende partij) heeft de volumebegrenzing naar beneden gehaald. 67t on ipv 68 ton. Bij 67 ton volumebegrenzing zou de tank volgens (verzoekende partij) niet kunnen overlopen ongeacht de indikkingsfactor.

Door dat de overvulbeveiliging van tank T120 niet heeft gewerkt, is er melkconcentraat via de overloop van de tank in de stortbakken terecht gekomen. Vervolgens begon het concentraat in de stortbakken over te lopen. Het concentraat vond zijn weg naar de afvoeren die aangesloten zijn op de WZI van het bedrijf. Evenwel deed zich hier een tweede probleem voor. De afvoer van het afvalwater ... was vernauwd waardoor het concentraat niet volledig en snel genoeg via deze buis kon worden afgevoerd. Het concentraat is via een hoger gelegen afvoerbuus ... weten te ontsnappen, welke uitmondt in de straatriolering.

- a. Ondernomen actie: (Verzoekende partij) heeft de ontstoppingsdienst ... gecontacteerd om de leidingen door te spoelen en met camera's de leidingen te inspecteren. Tevens werd er een opblaasbare rioolafsluiter besteld om de oude afvoerbuus naar de straatriolering af te sluiten.

...

Volgens (verzoekende partij) zou het incident van zaterdag 14/05- 22u15 tot zondag 15/05- 09u15 hebben geduurd (= +/- 11u).

...

Er werd 117.000 l melk, wat overeenkomt met 31.000 l concentraat (indikkingsfactor 3,75) overgepompt. Aldus kan er maar maximum 31.000 l concentraat zijn weggespoeld. De hoeveelheid concentraat dat naar de WZI is gespoeld is niet gekend. Wel is er zeker een deel naar de WZI gestuurd gezien een verhoogde turbiditeit werd waargenomen bij de ingang van de DAF-installatie. (Verzoekende partij) vermoedt dat er 20.000 l naar de WZI is gevloeid en 11.000 l naar de straatriolering.

...

Conclusie

Omwille van een verkeerde instelling in de volumebegrenzing en door het falen van de niveaubegrenzing (sonde) is de overschakeling van T120 naar een andere tank niet automatisch gebeurd. Hierdoor is concentraat via de overloop in stortbakken terecht gekomen om vervolgens over te lopen en terecht te komen in de nabijgelegen roosters. Deze roosters monden uit in de WZI van het bedrijf. Evenwel is er een deel van het concentraat teruggevoerd agv. een vernauwing in de afvoerbuus. Het afvalwater is vervolgens via een overloop in de straatriolering terecht gekomen welke uitmondt in de , met een witte verkleuring van de beek als gevolg. De lokale TH van heeft (verzoekende partij) geverbaliseerd wegens het lozen van verontreinigende stoffen op het oppervlaktewater (waterwetboek, Nr. PV

De operator heeft op zondag 15/5/2022 omstreeks 9u15 waargenomen dat bij het indampen het systeem niet automatisch is overgeschakeld naar een andere tank. Wanneer zij dit vaststelde heeft zij de overschakeling alsnog uitgevoerd. Vervolgens heeft zij contact opgenomen met de techniker om ter plaatse de situatie te bekijken, waarna zij zelf ook ter plaatse is geweest. Op dat moment was het overlopen reeds gestopt. Op geen enkel moment hebben zij contact opgenomen met Omgevingsinspectie (de bevoegde toezichthoudende overheid) of de gemeente/lokale toezichthouder. Pas doordat de lokale toezichthouder van _____ zelf ter plaatse zijn geweest werd het incident toegelicht.

(Verzoekende partij) heeft de afdeling handhaving pas op maandag 16 mei op de hoogte gesteld van het voorval. Artikel 4.1.12.2§2 van VLAREM II bepaalt dat de exploitant, waarvan de inrichting onder het toepassingsgebied valt van de richtlijn industriële emissies, onmiddellijk, en in het ander geval, zo spoedig mogelijk, en met gebruikmaking van de meest passende middelen, melding van het voorval en van de genomen en geplande maatregelen moet doen bij de afdeling bevoegd voor milieuhandhaving. We oordelen dat dit niet gebeurd is en dat bovengenoemd artikel aldus niet is nageleefd. (Verzoekende partij) heeft namelijk nagelaten om ons op de hoogte te brengen. Volgens (QA Manager) was de operator niet op de hoogte dat dit gemeld moest worden aan de Omgevingsinspectie. Evenwel was het management op 15/2/2022 op de hoogte van het incident en hebben zij ook nagelaten om het incident te melden. Het is de verantwoordelijkheid van elk bedrijf dat het management alsook de operatoren op de hoogte zijn van de te volgen procedures bij milieu-incidenten. Al zeker omdat dit niet het eerste incident is waarbij er accidenteel verontreinigende stoffen op de beek worden geloosd. De (CEO), die zich bij het gesprek heeft gevoegd, is het hier niet mee eens. Volgens hem is het incident wel gemeld, nl. aan de gemeente wanneer zij die zondag nog ter plaatse zijn geweest. Wij zijn van oordeel dat het incident niet aan de lokale toezichthouders is gemeld. De lokale TH's zijn ter plaatse geweest aangezien de beek reeds tot in _____ wit was verkleurd en de brandweer dit gemeld had aan de lokale TH van _____. Dit komt niet overeen met een melding door het bedrijf. Tevens delen we (verzoekende partij) mee dat de Omgevingsinspectie de toezichthoudende overheid is en dat er van een bedrijf welke onder de richtlijn industriële emissies valt verwacht kan worden dat zij de nodige procedures kent bij incidenten gezien de richtlijn industriële emissies is gericht op preventie en bestrijding van milieuverontreiniging.

Navolgend ontvangen wij van (QA Manager) dat zij de procedure nogmaals hebben opgefrist en duidelijke instructies hebben gegeven dat men bij milieu-incidenten contact dient op te nemen met de Omgevingsinspectie via telefoon/mail. (Verzoekende partij) heeft naar aanleiding van het incident meteen een onderzoek opgestart naar de oorzaak en heeft de nodige maatregelen getroffen.

...”

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr.

22 van 7 juni 2022, dat op dezelfde datum wordt afgesloten (hierna: PV 1) en op 8 juni 2022 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief.

2.

Op 28 juni 2022 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 27 juni 2022, dat het milieumisdrijf, zoals vastgesteld in PV 1, niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 14 juli 2022 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om op basis van het PV 1 eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

4.

Op 15 mei 2022 stelt een toezichthouder bij het gemeentebestuur (hierna: verbalisant 2), naar aanleiding van een melding van de politie, lastens verzoekende partij het volgende vast:

“ ...

Korte beschrijving van het bedrijf

(Verzoekende partij) ... is gespecialiseerd in zuivelverwerking ...

Vergunningstoestand:

(Verzoekende partij) is een melkverwerkingsbedrijf ingedeeld (Vlarem) als klasse 1-inrichting.

...

Vaststellingen

Op 15 mei 2022 om 10u30 heb ik mij, op vraag van de noodcentrale brandweer & politie, naar de
begeven i.v.m. een vervuiling van het
oppervlaktewater. ...

Aangezien de noodcentrale van melkachtige substantie sprak als vervuiling, heb ik onmiddellijk mijn collega (lokaal milieutoezichthouder) uit ... gecontacteerd om die
stroomopwaarts in stroomt te controleren.

Ter hoogte van de _____ zie ik dat _____ volledig wit is gekleurd. Zie foto's 1-4 in de fotoreportage die aan dit PV werd toegevoegd.

Al snel kwamen we ... tot de conclusie dat de verontreiniging afkomstig was van (verzoekende partij). De witte melkresten in het oppervlaktewater leidden ons naar het voornoemde bedrijf.

...

Aan (verzoekende partij) werden we ... vergezeld van ... brandweermannen. Aangezien niemand aanwezig was op het bedrijf, zijn wij alleen een kijkje gaan nemen op het bedrijf. Aan de losplaats konden wij vaststellen dat er melkbevattend water uit het beton spuitte. Zie bijgaande fotoreportage: foto 6-8. Later zou blijken uit een toelichting van de bedrijfsleider ... dat dit niets met het voorval te maken heeft. Dit zou een kapotte interne pompleiding zijn die het opgevangen water opnieuw naar het eigen afvalwaterzuiveringsstation pompt.

Eens op het bedrijf aangekomen heeft (lokaal milieutoezichthouder uit _____) meerdere medewerkers van (verzoekende partij) proberen op te bellen. Helaas heeft het meer dan een uur geduurd vooraleer zij iemand kon bereiken. Een opgedaagde medewerker en medewerksters wisten ons te zeggen dat zaterdagavond rond 21u30 de overvulbeveiligingen van een tank zouden gefaald hebben. Hierdoor is vermoedelijk 25.000 à 50.000 liter melk of melkconcentraat in de beek terecht gekomen. Het incident werd pas zondagochtend om 6u opgemerkt door de medewerkster. Een gedeelte van de melk is in de afvalwaterzuiveringsinstallatie terecht gekomen, waardoor de bacteriële werker is stilgevallen. Waarom een groot deel melk rechtstreeks in de beek is terecht gekomen blijft een raadsel. Mocht deze accidentele lozing via het afvalwaterzuiveringsstation gebeurd zijn, dan zou de beek bruiner gekleurd zijn. Nu was deze volledig melkwit!

Tijdens het gesprek is de directeur ... langs gekomen. Op dat ogenblik was nog amper iets te bespeuren van de melklozing in het beekje aan het bedrijf. (De directeur) beloofde de afvalwaterzuiveringsinstallatie zo snel mogelijk weer op te starten en het falen van de beveiliging te onderzoeken. In samenspraak met de brandweer werd beslist geen verdere stappen te nemen. Uiteindelijk werden er geen giftige stoffen geloosd. De melk vloeiده intussen een ganse afstand verder stroomafwaarts zodat naspoelen of beluchten van het oppervlaktewater - in deze periode van waterschaarste - niet te verantwoorden was.

Later hebben de lokale toezichthoudende ambtenaren de VMM, omgevingsinspectie waterloopbeheer (provinciedienst _____), een _____ en _____ ingelicht. Dit om verdere schade te voorkomen en visvijvers te controleren op zuurstofgebrek door de vervuiling.

Op maandag 16 mei heeft de waterbeheerder van _____ (dienst waterlopen-provincie _____) de voornoemde waterlopen gecontroleerd n.a.v. het gemelde incident. In de email van 17 mei 2022 meldde de waterbeheerder:

“We konden eveneens geen (merkbare) vissterfte vaststellen op de delen van de waterloop die werden gecontroleerd waardoor we voorlopig geen schade kunnen verhalen op de veroorzaker van het incident. Gezien de wellicht toch nefaste impact op het aquatische milieu van de ontvangen en afwaartse hopen we dat dergelijke voorvallen in de toekomst vermeden kunnen worden en de bedrijfswerking zich aanpast zodat dergelijke zaken niet meer kunnen voorvallen.”

Bijkomende informatie

Via mijn collega heb ik vernomen dat een aantal medewerkers van (verzoekende partij) met het gemeentebestuur op maandag 16 mei 2022 een overleg hadden over het incident.

...”

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. van 15 mei 2022, dat op 18 mei 2022 wordt afgesloten (hierna: PV 2) en op dezelfde datum wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief.

5.

Op 24 november 2022 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 31 oktober 2022, dat het milieumisdrijf, zoals vastgesteld in PV 2, niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

6.

Op 9 mei 2023 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om op basis van het PV 2 eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze meldt daarbij aan verzoekende partij dat de boeteprocedure naar aanleiding van dit PV 2 wordt gevoegd bij de eerder opgestarte boeteprocedure naar aanleiding van PV 1. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij dient op 6 juni 2023 bij de gewestelijke entiteit een schriftelijk verweer in, waarbij ze vraagt om te worden gehoord.

7.

Op 18 maart 2025 vraagt de gewestelijke entiteit bijkomende inlichtingen aan de verbalisant over de stand van zaken met betrekking tot de naleving door verzoekende partij van de milieuvoorschriften. De verbalisant maakt deze inlichtingen op dezelfde datum over.

8.

Verzoekende partij wordt op 26 maart 2025 door de gewestelijke entiteit gehoord. Ze maakt in dit kader op dezelfde datum nog een aanvullend schriftelijk verweer over aan de gewestelijke entiteit, dat betrekking heeft op alle bestuurlijke boeteprocedures die lastens haar zijn opgestart.

9.

De gewestelijke entiteit legt op 22 april 2025 een bestuurlijke geldboete op, waarvan verzoekende partij op 23 april 2025 via haar eBox in kennis wordt gesteld, waarna ze hiervan op 28 april 2025 kennis neemt. Ze wordt hiervan blijkbaar ook in kennis gesteld met een aangetekende brief van 24 april 2025, die ze ontvangt op 25 april 2025. Dat is de bestreden beslissing.

10.

Er zijn door de verbalisant lastens verzoekende partij nog verschillende aanvankelijke processen-verbaal opgemaakt, wegens verschillende schendingen door haar exploitatie van de milieuvoorschriften op verschillende tijdstippen. Op basis hiervan zijn er tegen verzoekende partij nog vijf andere bestuurlijke boeteprocedures opgestart, in het kader waarvan verzoekende partij op dezelfde datum is gehoord, en waarin er vervolgens ook vijf onderscheiden boetes zijn opgelegd. Alle boetes worden door verzoekende partij bij het College betwist. Het betreft met name volgende dossiers:

- Op 5 juli 2021 wordt er lastens verzoekende partij een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld omdat ze in 2016, 2019 en 2020 meer grondwater heeft opgepompt dan het vergunde jaardebiet; de emissiegrenswaarde voor tin heeft overschreden bij de lozing van bedrijfsafvalwater; en zonder voorafgaande keuring twee nieuwe houders voor gevaarlijke stoffen heeft geplaatst (schending van artikel 6, lid 1 OVD, de artikelen 5.2.1, §6 en 5.1.1, 12° DABM en de artikelen 4.2.3.1, 3° en 5.17.4.3. VLAREM II). De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing van 22 april 2025 met nummer aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 18.975 euro en een voordeelontneming van 88.779 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer .

- Op 22 juli 2021 wordt er lastens verzoekende partij een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld wegens overschrijding van de emissiegrenswaarden voor temperatuur, zuurtegraad, biologisch zuurstofverbruik (hierna: BZV), chemisch zuurstofverbruik (hierna: CZV), zwevende stoffen, totaal stikstof, totaal fosfor

en perchloorethyleenextraheerbare apolaire stoffen bij een accidentele lozing van ongezuiverd bedrijfsafvalwater (schending van artikel 3.2.1 Waterwetboek, artikel 5.4.9, §1 DABM en artikel 5.3.2.4, §1 VLAREM II). De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing van 22 april 2025 met nummer aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 79.300 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer

- Op respectievelijk 21 september 2021 en 5 december 2022 worden er lastens verzoekende partij aanvankelijke processen-verbaal opgesteld wegens het op drie momenten lozen van zwaar beladen afvalwater naar de WZI door spills in de productie of onvoldoende buffercapaciteit voor dergelijke hoeveelheden/onvoldoende gebruik van de buffercapaciteit (schending van de artikelen 5.4.9, §1 DABM, 5.3.2.4, §1 VLAREM II en 3.2.1 Waterwetboek), het niet melden van de overschrijdingen van de emissiegrenswaarden voor CZV en/of totaal fosfor en/of stikstof aan de toezichthoudende overheid (schending van artikel 4.1.5.3 VLAREM II) en het onvoldoende nemen van maatregelen om herhaling van dergelijke voorvallen te vermijden (schending van artikel 4.1.12.5 VLAREM II). De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing van 27 juni 2025 met nummer aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 264.650 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer

- Op 22 december 2021 wordt er lastens verzoekende partij een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld wegens overschrijding van de emissiegrenswaarden voor totaal fosfor, nitriet en vanadium bij het lozen van bedrijfsafvalwater (schending van de artikelen 5.4.9, §1 DABM en 4.2.3.1, 3° VLAREM II). De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing van 22 april 2025 met nummer aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 26.225 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer .

- Op 17 april 2023 wordt er lastens verzoekende partij een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld wegens overschrijding van de emissiegrenswaarden voor totaal fosfor, nitriet en vanadium bij het lozen van bedrijfsafvalwater (schending van de artikelen 5.4.9, §1 DABM en 4.2.3.1, 3° VLAREM II). De gewestelijke entiteit legt op basis hiervan met een beslissing van 22 april 2025 met nummer aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 31.975 euro. Verzoekende partij heeft hiertegen bij het College een verzoek tot vernietiging ingesteld, dat is gekend onder rolnummer

De verbalisant heeft naar aanleiding van de achtereenvolgende processen-verbaal wegens de wederrechtelijke lozingen van bedrijfsafvalwater op 10 februari 2023 aan verzoekende partij ook een besluit houdende bestuurlijke maatregelen opgelegd. Gezien verzoekende partij hieraan geen voldoende gevolg gaf, is dit besluit op 30 april 2024 opgeheven en is er op deze datum aan verzoekende partij een nieuw besluit houdende bestuurlijke maatregelen opgelegd, waaraan een dwangsom is gekoppeld. Dit besluit is bij beslissing van de bevoegde minister van 6 november 2024, in graad van bestuurlijk beroep door verzoekende partij, deels hervormd, waarbij verzoekende partij, op straffe van een dwangsom, tegen 1 augustus 2024 een actieplan moet opstellen met betrekking tot de opvolging van haar waterzuiveringsinstallatie en het vermijden van incidenten die leiden tot de verstoring hiervan, en waarbij ze ook de analyseresultaten van de monitoring moet bezorgen aan de verbalisant.

IV. Onderzoek van het middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
- het redelijkheids-, het evenredigheids-, het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze betwist in essentie de hoogte van de boete. Ze verwijt de gewestelijke entiteit met name dat de beoordeling in de bestreden beslissing van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen, in het bijzonder de ernst van de milieumisdrijven en de omstandigheden waarin deze zijn gepleegd of beëindigd, foutief of kennelijk onredelijk is en minstens niet afdoende is gemotiveerd in het licht van haar argumentatie hierover tijdens de bestuurlijke boeteprocedure. Ze meent dat er hierdoor een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen.

In een eerste onderdeel betwist ze de degelijkheid van de beoordeling in de bestreden beslissing van het eerste waarderingscriterium van de ernst van de milieumisdrijven.

Ze stelt dat niet blijkt, dat er door de eenmalige beperkte lozing van ongezuiverd melkconcentraat daadwerkelijk milieuschade is veroorzaakt aan het oppervlaktewater waarin

er is geloosd en er in de bestreden beslissing enkel wordt verwezen naar potentiële hypothetische milieurisico's, zoals eutrofiëring. Ze merkt daarbij op dat ze overeenkomstig haar omgevingsvergunning een afvalwaterzuiveringsinstallatie met lozing in oppervlaktewater mag exploiteren, met een maximaal debiet van 1000 m³/dag, zodat de lozing van 11 m³ ongezuiverd melkconcentraat over een tijdsperiode van 11 uren in het licht hiervan slechts een beperkt volume betreft in verhouding tot de normale verwerkingscapaciteit, en geen massale, langdurige of herhaalde lozing. Ze meent dat het beëindigen van een calamiteit steeds voorrang moet krijgen op de melding hiervan aan de toezichthoudende overheid, als blijkt dat dit op korte tijd met een kordate aanpak mogelijk is. Ze merkt op dat dit zeker geldt in voorliggend geval, waarbij de problemen die tot de calamiteit hebben geleid eerst zijn vastgesteld van op afstand en de lokale toezichthouder hiervan reeds op de hoogte was. Ze stelt tenslotte dat de calamiteit was te wijten aan overmacht en er hierbij alleszins geen sprake was van opzet, terwijl dit gegeven relevant is voor de beoordeling van de ernst van het milieumisdrijf omdat misdrijven die zijn te wijten aan een gebrek aan voorzorg in beginsel minder streng worden gestraft dan misdrijven die met opzet zijn gepleegd.

In een tweede, derde, vierde en vijfde onderdeel betwist ze de degelijkheid van de beoordeling in de bestreden beslissing van het waarderingscriterium van de omstandigheden, in het bijzonder van haar financiële draagkracht als boeteverhogende omstandigheid.

In het tweede onderdeel verwijt ze de gewestelijke entiteit met name dat deze bij de beoordeling van haar grootte, en daarmee gerelateerd haar financiële draagkracht, ten onrechte enkel rekening houdt met de criteria balanstotaal, omzet en het aantal werknemers volgens haar laatst gepubliceerde jaarrekening, zoals bij fiscale voordelen en conform het beslissingskader 'bestuurlijke beboeting milieuschendingen door de gewestelijke beboetingsentiteit' van 22 april 2025 (hierna: Beslissingskader), en niet ook met het structureel verlieslatend karakter van haar exploitatie, die ondertussen heeft geleid tot de voorgenomen stopzetting van de bedrijfsactiviteiten. Ze meent dat de criteria liquiditeitspositie, EBITDA en winst of verlies in voorliggend dossier pertinent zijn om haar werkelijke financiële draagkracht in te schatten, terwijl daaruit blijkt dat ze sinds jaren verlieslatend is. Ze stelt dat ze volgens de Europese definitie van een KMO, die wordt gehanteerd bij het beoordelen van subsidies, moet worden beschouwd als een KMO, en betwist dat de criteria op basis waarvan fiscale voordelen worden beoordeeld pertinent zijn bij het bepalen van de hoogte van een punitieve bestuurlijke geldboete. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit ten onrechte zonder meer toepassing maakt van haar richtinggevend beslissingskader, en ten onrechte voorbijgaat aan de voorliggende objectieve cijfers met betrekking tot haar financiële draagkracht, waaruit nochtans blijkt dat ze structureel verlieslatend is, vanaf 2023 een negatief eigen vermogen

heeft, slechts beschikt over een zeer lage liquiditeit, een negatief solvabiliteitsratio heeft en haar bedrijfsopbrengsten lager zijn dan haar bedrijfskosten. Ze merkt ook op dat de waarderingscriteria 'balanstotaal, omzet en het aantal werknemers' niet pertinent zijn voor het begroten van een boete omdat ze niet noodzakelijk een getrouw beeld geven van de financiële draagkracht van een onderneming. Ze wijst daarbij met name op de vaststelling dat het balanstotaal ook niet-liquide activa omvat, waardoor dit geen juist beeld geeft van het werkelijk beschikbare kapitaal; een hoge omzet niet noodzakelijk gelijkstaat met winst; en het personeelsbestand weinig tot niets zegt over de solvabiliteit. Ze meent dat de werkelijke financiële draagkracht van een onderneming beter wordt weergegeven door de EBITDA, die een internationaal erkende maatstaf is die inzicht biedt in de operationele kasstroom; door de liquiditeitsratio's, waaruit blijkt of een onderneming haar verplichtingen op korte termijn kan nakomen; en door het recurrente winst- of verliescijfer, waaruit de structurele gezondheid van een onderneming blijkt.

In het derde onderdeel verwijt ze de gewestelijke entiteit ook dat deze de criteria 'balanstotaal, omzet en het aantal werknemers', op basis waarvan ze haar financiële draagkracht heeft ingeschat, op kennelijk onredelijke wijze heeft toegepast door de boete met 150% te verhogen. Ze meent dat deze verhoging tegenstrijdig is met de vaststelling dat de gewestelijke entiteit het verlieslatend karakter van haar bedrijfsvoering in de bestreden beslissing erkent. Ze stelt dat dergelijke verhoging niet evident is in het licht van het beslissingskader, waarin als principe wordt uitgegaan van een verhoging van de boete wegens een hoge financiële draagkracht met 50% of meer, naargelang het aantal en de hoogte van de overschreden drempels, zodat een verhoging met 150% uitzonderlijk is. Ze meent dat uit haar structureel negatieve cijfers sinds 2018, zoals het over te dragen verlies, die worden bevestigd in de meest recent gepubliceerde jaarrekening, blijkt dat haar financiële draagkracht eerder beperkt is en alleszins geen aanleiding vormt om de boete te verhogen. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze bij haar beoordeling geen rekening houdt met de geleden verliezen, hoewel ze in de bestreden beslissing erkent dat deze duiden op een financieel ongunstige situatie, omdat niet blijkt dat de continuïteit van haar onderneming door de boete in het gedrang komt. Ze stelt dat ze als overtreder, in het kader van de beoordeling van haar financiële draagkracht als boetebepalend criterium, niet moet aantonen dat de continuïteit van haar onderneming door de punitieve sanctie in het gedrang komt, terwijl uit de voorgenomen sluiting van haar bedrijf bovendien blijkt dat de duurzame continuïteit van de onderneming op het ogenblik van de bestreden beslissing in het gedrang was. Ze merkt nog op dat de sluiting van de exploitatie betekent dat er geen risico meer bestaat op een herhaling van de feiten.

In het vierde onderdeel verwijt ze de gewestelijke entiteit voorts dat deze bij de beoordeling van haar financiële draagkracht, dat een evolutief gegeven is, geen rekening houdt met de meest actuele gegevens, die de stopzetting van haar bedrijfsvoering nochtans in de hand hebben gewerkt. Ze stelt met name dat de gewestelijke entiteit zich in de bestreden beslissing enkel steunt op de criteria balanstotaal, omzet en het aantal werknemers volgens haar meest recente gepubliceerde jaarrekening met betrekking tot het inkomstenjaar 2023, zonder ook rekening te houden met de bijgebrachte financiële gegevens voor het inkomstenjaar 2024, hoewel daaruit blijkt dat haar omzetcijfer, EBITDA en EBT in 2024 significant zijn gedaald ten opzichte van 2023.

In het vijfde onderdeel verwijt ze de gewestelijke entiteit tenslotte dat deze in de bestreden beslissing, bij de beoordeling van de impact van de bestreden boete op de continuïteit van de onderneming, ten onrechte geen rekening houdt met de aan haar opgelegde boetes in vier andere boeteprocedures, hoewel deze telkens zijn opgelegd met een boetebeslissing van 22 april 2025 en ze in dit kader op dezelfde datum is gehoord. Ze meent dat de gewestelijke entiteit was gehouden om rekening te houden met de gecumuleerde effecten van deze boetes op de continuïteit van haar onderneming, vermits de som van alle boetes die haar op dezelfde dag zijn opgelegd in totaal 188.225 euro bedraagt, en daarbij niet telkens in de respectievelijke boetebeslissingen met een standaardoverweging kon stellen dat niet blijkt dat de bestreden boete de continuïteit van de onderneming in het gedrang brengt. Ze stelt dat dit des te meer pertinent was omdat de continuïteit van haar onderneming op het ogenblik van de respectievelijke boetebeslissingen van 22 april 2025 wel degelijk al precair was, zoals blijkt uit het overgedragen verlies en de recent aangekondigde stopzetting van de bedrijfsactiviteiten.

2.

Verwerende partij stelt in essentie dat verzoekende partij niet aantoont, dat de beoordeling in de bestreden beslissing van de waarderingscriteria van de ernst van het milieumisdrijf en de omstandigheden waarin dit is gepleegd of beëindigd, waarbij de gewestelijke entiteit beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid, foutief of kennelijk onredelijk is en niet afdoende is gemotiveerd. Ze betwist dat er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen.

Ter weerlegging van het eerste onderdeel, stelt ze dat de milieumisdrijven, waarvoor een gebrek aan voorzorg volstaat, op zich niet worden betwist, terwijl verzoekende partij ook geenszins aantoont dat er sprake was van een overmacht. Ze stelt dat het niet is vereist dat er effectieve milieuschade wordt aangetoond omdat dit gevaarzettingsdelicten betreft, waarbij het naleven van de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden van de

omgevingsvergunning voor een hinderlijke inrichting tot doel hebben om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen hiervan voor mens en milieu zo beperkt mogelijk te houden. Ze wijst op de overwegingen in de bestreden beslissing over de ernst van de feiten, waaruit blijkt dat de gewestelijke entiteit uitvoerig wijst op de milieugevolgen -en gevaren van de lozing van melkconcentraat, zonder de toezichthoudende overheid hiervan zo spoedig als mogelijk in kennis te stellen, en op het professioneel verband waarin ze zijn gepleegd, terwijl verzoekende partij hierover op zich geen betwisting voert.

Ter weerlegging van het tweede onderdeel, wijst ze op de vaststelling dat artikel 16.4.29, §1 DABM geen specifieke sub-criteria oplegt, op basis waarvan de gewestelijke entiteit, binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid, de financiële draagkracht van de overtreder moet beoordelen, en verwijst ze naar de richtlijnen hierover in het publiek raadpleegbare beslissingskader. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing duidelijk en transparant beschrijft op welke wijze ze de financiële draagkracht van verzoekende partij heeft beoordeeld, waarbij ze steunt op de richtlijnen hierover in het beslissingskader. Ze meent dat het balanstotaal, de jaaromzet en het personeelsbestand volgens de laatste beschikbare jaarrekening pertinente gegevens zijn om de financiële toestand van een onderneming te beoordelen en dat het niet kennelijk onredelijk is dat de gewestelijke entiteit daarmee rekening houdt, te meer alle overtreders hierdoor op een gelijke wijze worden behandeld. Ze erkent dat dit niet uitsluit dat er hierbij ook andere factoren en/of boekhoudkundige gegevens van belang kunnen zijn, zodat er ook wordt onderzocht of de opgelegde boete de continuïteit van de onderneming niet in het gedrang brengt, hetgeen in voorliggend dossier niet het geval is. Ze stelt dat hieraan geen afbreuk wordt gedaan door de aankondiging van de hoofdaandeelhouder, na de bestreden beslissing, dat de exploitatiezetel zal worden gesloten, waarbij het cliënteel en de leveranciers van verzoekende partij overigens naar andere vestigingen van het moederbedrijf kunnen worden overgebracht. Ze meent dat daaruit blijkt dat omzet een belangrijk gegeven is bij de beoordeling van de financiële draagkracht. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing duidelijk aangeeft waarom ze de boete omwille van de financiële draagkracht van verzoekende partij verhoogt, terwijl deze niet aantoonst dat er bij de beoordeling hiervan wordt uitgegaan van onjuiste, onbestaande of niet-pertinente gegevens.

Ter weerlegging van het derde onderdeel, herhaalt ze dat het niet kennelijk onredelijk is om bij de beoordeling van de financiële draagkracht van een onderneming rekening te houden met de publiek kenbare cijfers van het balanstotaal, de jaaromzet en het personeelsbestand van deze onderneming. Ze stelt dat de beoordeling van de financiële draagkracht van een onderneming moet worden onderscheiden van het al dan niet verlieslatend karakter hiervan

en dat een financiële draagkrachtige onderneming verlieslatend kan zijn, zodat de ongunstige liquiditeitspositie van een onderneming op een gegeven moment niet noodzakelijk impliceert dat ze niet financieel draagkrachtig is en de bestreden beslissing ter zake niet tegenstrijdig is gemotiveerd. Ze merkt op dat de het verlieslatend karakter van de onderneming niet betekent dat de boete niet kan worden verhoogd, mits de betaalbaarheid hiervan niet evident onmogelijk blijkt.

Ter weerlegging van het vierde onderdeel, stelt ze dat de gewestelijke entiteit zich bij de beoordeling van de financiële draagkracht van verzoekende partij redelijkerwijze kon steunen op de meest recente officiële gegevens hierover op het ogenblik van de boetebeslissing in de laatste neergelegde jaarrekening. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit, in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel, rekening moet houden met objectieve en verifieerbare bronnen, terwijl interne of niet-geauditeerde cijfers van het exploitatiejaar 2024 niet dezelfde bewijskracht hebben als de cijfers in de laatste neergelegde jaarrekening.

Ter weerlegging van het vijfde onderdeel, wijst ze op de vaststelling dat het DABM geen verplichting voorziet om gelijktijdig opgelegde boetes cumulatief te beoordelen en elke boete een autonome beslissing is met een eigen proportionaliteitseis. Ze merkt daarbij op dat dergelijke cumulatieve toets er toe zou leiden dat recidive of een opeenstapeling van misdrijven milder wordt gesanctioneerd, terwijl dit haaks staat op het punitieve en ontradende karakter van bestuurlijke geldboetes. Ze herhaalt dat de gewestelijke entiteit de boete heeft begroot op basis van objectieve en correcte parameters, waarbij ze terecht heeft vastgesteld dat de continuïteit van verzoekende partij hierdoor niet in het gedrang komt, terwijl verzoekende partij het tegendeel niet aantoont, ook niet wanneer er rekening zou worden gehouden met de totale som van alle boetes die haar zijn opgelegd.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in essentie in de argumentatie in haar verzoekschrift.

Wat betreft het eerste onderdeel, herhaalt ze dat er bij de beoordeling van de ernst van een milieumisdrijf rekening moet worden gehouden met de vraag of dit al dan niet is gepleegd met opzet of slechts door een gebrek aan voorzorg. Ze stelt dat ze 'voorts wel degelijk betwist dat de gewestelijke entiteit afdoende heeft aangetoond dat er sprake was van een milieumisdrijf' en dat 'een gebrek aan (voorzorg) of enige vorm van opzet in de bestreden beslissing op geen enkele manier wordt aangetoond'. Ze verwijt de gewestelijke entiteit, dat deze ten onrechte geen rekening houdt met de vaststelling dat ze vier voorzorgsmaatregelen had genomen om

dergelijke calamiteit te voorkomen en dat de openbare riolering daar vooralsnog niet is aangesloten op een openbare WZI. Ze betwist voorts dat er enkel sprake is van gevaarzettingsdelicten en stelt dat dit minstens een *post factum* motivering is, die de gebrekkige motivering van de bestreden beslissing niet kan verhelpen, terwijl dit ook het geval is voor de verwijzing naar de maximale hoogte van de boete. Ze herhaalt dat er slechts sprake was van een beperkte lozing, die geen aanleiding gaf tot milieuschade, terwijl ook niet blijkt dat er door de laattijdige melding van de calamiteit aan de toezichthoudende overheid milieuschade is ontstaan.

Wat betreft het tweede onderdeel, stelt ze dat verwerende partij niet aannemelijk maakt dat de door de gewestelijke entiteit gehanteerde criteria balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand pertinent zijn voor het beoordelen van haar financiële draagkracht, en dat deze criteria pertinentier zijn dan de door haar aangevoerde criteria liquiditeitspositie, EBITDA en winst of verlies. Ze herhaalt dat ze niet is gehouden om aan te tonen dat de boete de continuïteit van haar onderneming in het gedrang brengt, terwijl de bestreden beslissing hierover geen afdoende motivering bevat. In zoverre verwerende partij wijst op de vaststelling dat haar cliënteel en leveranciers worden overgedragen naar andere vestigingen van haar moederbedrijf, merkt ze op dat dit een *post factum* motivering is en benadrukt ze dat er enkel moet worden beoordeeld in hoeverre zijzelf op het ogenblik van de bestreden beslissing door de boete nog levensvatbaar is.

Wat betreft het derde onderdeel, herhaalt ze dat de verhoging van de boete met 150% niet verantwoord is in het licht van het over te dragen verlies.

Wat betreft het vierde onderdeel, merkt ze op dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing wel degelijk rekening heeft gehouden met haar verlies in 2024 en op basis daarvan heeft erkend dat dit duidt op een financieel ongunstige situatie, maar hiermee vervolgens ten onrechte geen rekening houdt bij de beoordeling van haar financiële draagkracht en deze ten onrechte enkel steunt op de cijfers van 2023.

Wat betreft het viijfde onderdeel, stelt ze dat haar bezwaarlijk kan worden verweten dat ze bij de impact van de boete op haar continuïteit ook verwijst naar de impact van andere boetes, die haar op hetzelfde ogenblik zijn opgelegd.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM).

Het College zal bij het toezicht hierop, aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd, nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de Motiveringswet. De beslissing moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten, waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen. De beoordelingselementen in het 'Beslissingskader bestuurlijke beboeting milieuschendingen door de gewestelijke entiteit' (hierna: beslissingskader) zijn daarbij 'enkel richtinggevend' en vormen dus slechts een leidraad voor de gewestelijke entiteit, die de boetebeslissing steeds moet motiveren op basis van de concrete elementen van het dossier en die niet moet motiveren op welke manier ze met dit kader rekening houdt.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van de milieumisdrijven, de frequentie en de omstandigheden waarin deze zijn gepleegd of beëindigd. Ze overweegt daarover onder de titel 'de hoogte van de geldboete' met name het volgende:

“ ...

4.2.1. De ernst van de feiten

Bovenvermelde regelgeving strekt ertoe om de negatieve milieu- en veiligheidsinvloeden van menselijke bedrijvigheden en handelingen die milieubelastend (kunnen) zijn, of die gevaarrisico's in zich (kunnen) dragen, te voorkomen of te beperken.

De milieuvergunning heeft tot doel om het leefmilieu, de gezondheid en veiligheid van de bevolking te beschermen. Dit gebeurt mede door het al dan niet toekennen van een milieuvergunning aan hinderlijke inrichtingen en het opleggen van strikte voorwaarden waaraan bij de exploitatie moet voldaan worden. Het naleven van de exploitatievoorwaarden en de in de milieuvergunning opgelegde algemene, sectorale en bijzondere voorwaarden hebben tot doel om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen, en de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden. De naleving van de Vlaamse algemene, sectorale en bijzondere bepalingen inzake milieuhygiëne is van cruciaal belang om hinder aan het leefmilieu te voorkomen of minstens tot een aanvaardbaar niveau te beperken. Een strikte naleving van deze bepalingen wordt opgelegd aan diegenen die ingedeelde activiteiten uitoefenen. Dit gebeurt mede door het opleggen van strikte voorwaarden waaraan bij de exploitatie van deze inrichtingen moet voldaan worden opdat de emissies naar het milieu tot een aanvaardbaar niveau beperkt worden. Controle over emissies is noodzakelijk om alle milieurisico's en hinder voor de omgeving tot een minimum te beperken.

Uit het dossier blijkt dat er op 14-15 mei 2022 op een periode van ongeveer 11 uur in totaal circa 11.000 liter melkconcentraat is afgevoerd naar oppervlaktewater, met name _____ en zo verder naar _____

Melkconcentraat bevat een hoeveelheid nutriënten zoals fosfor- en stikstofverbindingen. Een teveel aan nutriënten, ingevolge de lozing van 11.000 liter melkconcentraat, in oppervlaktewater kan eutrofiëring veroorzaken. Dit kan een explosieve groei van waterplanten en voornamelijk microscopische wieren of algen teweeg brengen. Een massale 'algenbloei' of ontwikkeling van eendenkroos heeft een negatief effect op de waterkwaliteit. Bij het mogelijk afsterven van de wierbiomassa zal de (bio)chemische zuurstofvraag van het water sterk stijgen, wat eveneens zuurstofloosheid kan veroorzaken.

Gelet op bovenstaande impact van een accidentele lozing van melkconcentraat in oppervlaktewater, is het noodzakelijk de toezichthoudende overheid onmiddellijk op de hoogte te brengen wanneer zich een dergelijk voorval voordoet. Op deze manier kan een inschatting gemaakt worden van de ernst van deze accidentele lozing, de impact ervan op het ontvangende oppervlaktewater en kan er opgevolgd worden of de nodige maatregelen worden genomen om dit te verhelpen.

Het milieumisdrijf werd in professioneel verband gepleegd.

Deze feiten zijn aldus voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete van 16.888 euro.

4.2.2. De frequentie

Het betreft geen eenmalige schending. Uit onderzoek van het dossier blijkt dat overtreder reeds eerder vergelijkbare feiten (de accidentele lozing van verontreinigende stoffen in oppervlaktewater) pleegde. Deze feiten werden vastgesteld in het proces-verbaal met kenmerk . De gewestelijke entiteit acht de feiten bewezen in hoofde van overtreder bij beslissing 39237. Dit gegeven verantwoordt de verhoging van het boetebedrag in voorliggende beslissing. Het criterium frequentie geeft dus aanleiding tot een verhoging van de geldboete tot 20.360 euro.

4.2.3. De omstandigheden

Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete wordt rekening gehouden met de bereidheid van de overtreder om voor de vastgestelde schendingen maatregelen te nemen. Uit het dossier blijkt dat overtreder na vaststelling van de accidentele lozing maatregelen heeft genomen om deze lozing stop te zetten en te voorkomen dat het zich opnieuw voordoet (alle sondes nagekeken en vervangen indien nodig; het onderhoud/nazicht van de sondes preventief en periodiek inplannen; de volumebescherming verlagen tot 67 ton waarbij dit ongeacht de indikkingsfactor zou moeten werken; de buis die uitgeeft op de straatriolering afsluiten). Overtreder heeft gecommuniceerd met de toezichthoudende overheid tijdens het verloop van dit voorval en dit voorval zelf gemeld aan de toezichthoudende overheid. Verder heeft de overtreder nadien ook verder geïnvesteerd in de goede werking van de waterzuiveringsinstallatie, dit in samenwerking met deskundigen, en werden bijkomende maatregelen genomen om calamiteiten beter te kunnen beheren (zoals opgenomen in het aanvullend verweerschrift).

Evenwel blijkt uit het dossier dat er nadien nog accidentele lozingen in het oppervlaktewater zijn geweest. Dit wijst er echter op dat overtreder er nadien niet steeds in geslaagd is het ontvangende oppervlaktewater te vrijwaren van hogere concentraties verontreinigende stoffen dan toegestaan/vergund.

Dit wordt meegenomen als verzachtende omstandigheid bij het bepalen van de hoogte van de geldboete, wat leidt tot een verlaging van de geldboete tot 16.288 euro.

De bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie met leedtoevoeging als primair doel. Het afstemmen van de op te leggen bestuurlijke geldboete op de grootte van de onderneming en, hiermee samenhangend, de financiële draagkracht, is essentieel om dit sanctiedoel te kunnen realiseren.

In haar verweer haalt de overtreder aan dat zij een KMO is volgens de definitie van de Europese Commissie. Verder wordt er opgemerkt dat de financiële draagkracht van een bedrijf niet bepaald wordt door het balanstotaal noch de omzet of het aantal werknemers. Veel relevanter inzake de financiële situatie van een bedrijf is haar liquiditeitspositie, EBITDA en winst of verlies. Volgens het verslag van de bedrijfsrevisor zijn dit parameters die voor overtreder in het voorliggend boekjaar bloedrood kleurde. Overtreder had in 2022 een resultatenrekening met een verlies van 8.473.136 euro. De financiële draagkracht is dan ook beperkt te noemen.

De gewestelijke entiteit bepaalt de grootte en financiële draagkracht van de overtreder op basis van de criteria balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand, terug te vinden in de meest recente jaarrekening zoals publiek gemaakt op de website van de Nationale bank, volgens de drempelwaarden uit de artikelen 1:24, §1 en 1:25, §1 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van 23 maart 2019 (hierna WVV). De gewestelijke entiteit stelt vast dat de Europese KMO-definitie gehanteerd wordt bij subsidies (steunaanvraag), terwijl bij fiscale voordelen de criteria gebruikt worden waarop de gewestelijke entiteit zich baseert om de financiële draagkracht te bepalen. Het is dan ook niet onredelijk dat de gewestelijke entiteit dezelfde criteria van de fiscus hanteert om de financiële draagkracht van een onderneming te bepalen.

Uit de meest recente jaarrekening blijkt dat het balanstotaal van de overtreder 50.539.455 euro is, de jaaromzet 113.929.178 euro en het personeelsbestand 164,7 voltijds equivalenten (jaargemiddelde). Aangezien de overtreder alle drie de drempelwaarden vermeld in artikel 1:24, § 1 WVV ruimschoots overschrijdt, acht de gewestelijke entiteit het, gelet op haar grootte en financiële draagkracht, passend en kennelijk redelijk om de bestuurlijke geldboete te verhogen tot 40.720 euro.

Verder trekt de gewestelijke entiteit niet in twijfel dat het aangehaalde geleden verlies in 2021-2024 een financiële impact zal hebben op de onderneming van overtreder. Uit de laatst beschikbare jaarrekening blijkt echter dat overtreder voldoende draagkrachtig is. Hoewel dit aangehaalde verlies duidt op een financieel ongunstige situatie, is het bedrag van de geldboete niet dermate hoog dat deze situatie als omstandigheid in rekening dient genomen te worden. Er wordt niet aangetoond dat de continuïteit van de onderneming in het gedrang komt door het boetebedrag van voorliggende beslissing.

...”

3.

Wat betreft de ernst van de milieumisdrijven, als eerste waarderingscriterium om het boetebedrag te bepalen, toont verzoekende partij niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat de motieven hierover in de bestreden beslissing ontoereikend zijn, en dat de begroting door de gewestelijke entiteit van het basisboetebedrag op 16.888 euro kennelijk onredelijk is en dit bedrag disproportioneel is in het licht van de in het PV vastgestelde feiten.

3.1.

Verzoekende partij, die blijkens haar verzoekschrift met het middel de hoogte van de boete betwist, voert tevergeefs aan dat uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt dat er een milieumisdrijf voorligt, dat haar kan worden verweten en waarvoor haar een boete kan worden opgelegd. Ze maakt met name geenszins aannemelijk dat de gemotiveerde beoordeling hierover door de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder', foutief of kennelijk onredelijk is.

Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de met de bestreden beslissing gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (de artikelen 16.6.1, §1 en 16.6.2, §1 DABM). Het milieumisdrijf waarvoor verzoekende partij wordt beboet vereist als moreel element dan ook niet noodzakelijk dat ze met opzet heeft gehandeld. Zoals blijkt uit de vaststellingen in de PV's, waarvan de bijzondere bewijswaarde (artikel 16.3.25, lid 1 DABM) door verzoekende partij niet wordt betwist, is er door een accidentele lozing ongezuiverd melkconcentraat van verzoekende partij terechtgekomen in oppervlaktewater. Verzoekende partij toont niet aan dat er haar in het kader van deze schending niet alleen geen opzet, maar ook geen gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid kan worden verweten, terwijl ze ook niet aannemelijk maakt dat er in haar hoofde sprake is van overmacht als schulditsluitingsgrond. Overmacht kan slechts worden aanvaard als de ingeroepen omstandigheden onvermijdbaar en onvoorzienbaar zijn en niet toerekenbaar zijn aan de overtreder zelf. Het argument van verzoekende partij, dat de accidentele lozing van ongezuiverd melkconcentraat is te wijten aan de onwaarschijnlijke samenloop van omstandigheden, die ze onmogelijk had kunnen voorkomen, volstaat niet om overmacht aan te tonen. Verzoekende partij is als exploitant, overeenkomstig artikel 5.4.9 DABM, te allen tijde verplicht om de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden in haar vergunning na te leven en om zorgvuldig te handelen. Ze toont niet aan dat de vaststelling van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, bij de beoordeling van de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf, dat ze de calamiteit kon vermijden 'door het uitvoeren van periodiek onderhoud op de cruciale elementen, zoals een niveaubescherming op een tank', terwijl het 'ook de verantwoordelijkheid is van een exploitant om haar interne riolering in detail te kennen, of bij gebrek hieraan deze in kaart te brengen, om op deze manier een duidelijk zicht te hebben op de verschillende (afval)waterstromen op de inrichting en waar deze op uitkomen', hetgeen 'idealiter wordt gedaan voordat de exploitatie op de inrichting opgestart wordt of deze leidingen in gebruik genomen worden', foutief of kennelijk onredelijk is. Dit geldt ook voor de vaststelling dat 'het gebrek aan voorzorg blijkt uit de beschreven maatregelen, die verzoekende partij als zorgvuldige exploitant (bijkomend) had kunnen nemen'. Het feit blijft dat een tank met melkconcentraat, door een probleem met een falende niveau- en volumebegrenzing, is

overgelopen, waarna ook de stortbakken zijn overgelopen en waarbij een deel van het melkconcentraat, door een vernauwing van de afvoer naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie, uiteindelijk is terechtgekomen in een oppervlaktewater. De vaststelling dat dit mede kon gebeuren door de ontstentenis van de aansluiting van de openbare riolering op een waterzuiveringsinstallatie doet hieraan geen afbreuk. Verzoekende partij heeft deze calamiteit bovendien zonder aanwijsbare reden, behoudens een gebrekkige interne noodprocedure, niet onmiddellijk of zo spoedig mogelijk gemeld aan de hiervoor bevoegde toezichthoudende overheid.

3.2.

Verzoekende partij toont niet aan dat de gewestelijke entiteit, bij de beoordeling van de ernst van de feiten, ten onrechte geen of onvoldoende rekening houdt met de vaststelling dat het ongezuiverd melkconcentraat door een accidentele lozing in oppervlaktewater is terechtgekomen. Verzoekende partij wijst terecht op het belang van het al dan niet opzettelijk karakter van het milieumisdrijf bij de beoordeling van de ernst hiervan, dat ook blijkt uit de onderscheiden straffen in 16.6.2, §1 DABM. De gewestelijke entiteit overweegt bij de beoordeling van de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf expliciet dat 'het niet vast staat dat (verzoekende partij) de feiten met opzet heeft gepleegd', terwijl ze ook bij de beoordeling van de ernst van de feiten wijst op 'een accidentele lozing van melkconcentraat in oppervlaktewater'. Hieruit blijkt dat ze uitgaat van een gebrek aan voorzorg, terwijl uit de bestreden beslissing ook niet blijkt dat er bij de begroting van de boete is uitgegaan van opzet in hoofde van verzoekende partij en ze hierdoor zwaarder is gestraft.

3.3.

Verzoekende partij stelt tevergeefs dat de ernst van de milieumisdrijven moet worden genuanceerd omdat er daardoor geen concrete schade is veroorzaakt aan de mens of het leefmilieu. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing, beogen de geschonden milieuvorschriften om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen van de exploitatie voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden. De gewestelijke entiteit moet dan ook niet concreet aantonen dat er zich, door de wederrechtelijke lozing van melkconcentraat in oppervlaktewater en het laattijdig melden van deze calamiteit, effectieve milieuschade heeft voorgedaan, maar kan volstaan met de verwijzing naar de verschillende risico's hiervan voor de mens en het leefmilieu, in het bijzonder de waterkwaliteit. De gewestelijke entiteit bespreekt in de bestreden beslissing concreet de mogelijke gevolgen van de lozing van melkconcentraat in oppervlaktewater en van de ontstentenis van tijdige melding van deze calamiteit aan de toezichthoudende overheid, terwijl verzoekende partij nalaat om deze pertinente overwegingen in de bestreden beslissing inhoudelijk te betwisten en concreet bij haar

argumentatie te betrekken. Haar opmerking, dat er slechts eenmalig gedurende een tijdspanne van 11 uren een beperkt volume van 11 m³ melkconcentraat is geloosd, terwijl ze volgens haar omgevingsvergunning een maximaal debiet van 1000 m³/dag gezuiverd bedrijfsafvalwater mag lozen in oppervlaktewater, doet geen afbreuk aan de nefaste impact van deze lozing op de waterkwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater, door eutrofiëring via de hoeveelheid nutriënten in het melkconcentraat, terwijl de gewestelijke entiteit hiermee ook rekening heeft gehouden bij de begroting van de boete. Haar opmerking, dat de calamiteit op korte tijd is verholpen en de lokale toezichthouder hiervan kort daarna op de hoogte was, doet geen afbreuk aan de vaststelling, dat de bevoegde toezichthoudende overheid hiervan niet onmiddellijk in kennis is gesteld, waardoor deze geen inschatting kon maken van de ernst van de lozing en de impact hiervan op het ontvangende oppervlaktewater, en ook niet van de gebeurlijk vereiste remediërende maatregelen.

4.

Wat betreft de beoordeling in de bestreden beslissing van het waarderingscriterium van de financiële draagkracht van verzoekende partij, maakt verzoekende partij redelijkerwijze aannemelijk dat de gewestelijke entiteit de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend en dat haar beoordeling, waarbij het boetebedrag hierdoor wordt verhoogd met 150%, niet afdoende is gemotiveerd.

4.1.

Verzoekende partij toont niet aan dat het standpunt van de gewestelijke entiteit, in het kader van haar ruime discretionaire bevoegdheid om de hoogte van de boete te bepalen, dat er bij de begroting van de boete rekening moet worden gehouden met de financiële draagkracht van de overtreder op het ogenblik van de bestreden beslissing, foutief of kennelijk onredelijk is. Ze voert op zich geen betwisting over het principe dat een bestuurlijke geldboete, in het licht van haar sanctionerend doel, dient te worden afgestemd op de grootte en daarmee gerelateerd de financiële draagkracht van de overtreder.

4.2.

De gewestelijke entiteit oordeelt in de bestreden beslissing dat de boete wordt verhoogd omdat uit het balanstotaal, de jaaromzet en het personeelsbestand van verzoekende partij, volgens haar op het ogenblik van de bestreden beslissing meest recente publiek gemaakte jaarrekening, blijkt dat ze de drie drempelwaarden in artikel 1:24, §1 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van 23 maart 2019 (hierna: WVV) overschrijdt. Verzoekende partij voert geen betwisting over de juistheid van haar balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand, die door de gewestelijke entiteit zijn afgeleid uit haar meest recente

gepubliceerde jaarrekening op het ogenblik van de bestreden beslissing en daarin expliciet worden vermeld. Ze voert op zich ook geen betwisting over de vaststelling van de gewestelijke entiteit, dat daaruit blijkt dat de drie drempelwaarden in artikel 1:24, §1 WVV ruimschoots zijn overschreden, en ze op het ogenblik van de bestreden beslissing dan ook niet voldoet aan de voorwaarden om te worden beschouwd als een kleine vennootschap. Ze stelt enkel dat de door de gewestelijke entiteit gehanteerde werkwijze om haar financiële draagkracht in te schatten hiervan geen correct beeld geeft.

4.3.

Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het uitgangspunt van de gewestelijke entiteit, dat de grootte en de financiële draagkracht van een onderneming op richtinggevende en objectwijze wijze kunnen worden ingeschat aan de hand van de criteria balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand, die kunnen worden afgeleid uit de op de website van de Nationale Bank publiek raadpleegbare meest recente jaarrekening van de onderneming, volgens de drempelwaarden uit artikel 1:24, §1 WVV, foutief of kennelijk onredelijk is. Haar standpunt, dat de liquiditeitspositie, EBITDA en de winst of verlies relevantere criteria zijn om de financiële draagkracht van een onderneming te beoordelen dan deze drempelwaarden, en dat daaruit blijkt dat ze structureel verlieslatend is, doet niet anders besluiten. Ze toont niet aan dat de gewestelijke entiteit, in het licht van haar ruime discretionaire bevoegdheid, bij de beoordeling van de grootte en de financiële draagkracht van een onderneming in functie van de gebeurlijke verhoging van de boete, redelijkerwijze is gehouden tot een uitgebreide boekhoudkundige analyse van de onderneming, en zich niet kan beperken tot een toets van de criteria balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand volgens de meest recente jaarrekening van de onderneming aan de drempelwaarden in artikel 1:24, §1 WVV. Deze toets, waarvan verzoekende partij niet betwist dat ze ook door de fiscus wordt gebruikt, heeft bovendien als voordeel dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de grootte van een onderneming-overtreder, in functie van het begroten van de boete, op eenduidige wijze gebeurt. Verzoekende partij toont ook niet aan dat de gewestelijke entiteit de gehanteerde cijfergegevens niet louter mag afleiden uit de op het ogenblik van de bestreden beslissing meest recente publiek raadpleegbare jaarrekening van de onderneming, en ook verplicht rekening moet houden met meer recente, maar vooralsnog niet geverifieerde en op de website van de Nationale Bank gepubliceerde cijfers. Zoals hierna zal blijken, heeft de gewestelijke entiteit, bij de beoordeling in de bestreden beslissing van de financiële draagkracht van verzoekende partij, bovendien wel degelijk ook rekening gehouden met de in haar aanvullend schriftelijk verweer in het kader van de hoorzitting aangeleverde meest recente financiële cijfers, en in het bijzonder de structurele verliezen in de periode 2021-2024, maar heeft ze

uiteindelijk geoordeeld dat de gepubliceerde jaarrekening van verzoekende partij voor het inkomstenjaar 2023 hierbij doorslaggevend is.

4.4.

Ongeacht de vaststelling, dat verzoekende partij niet aantoont dat de werkwijze van de gewestelijke entiteit om haar financiële draagkracht in te schatten, foutief of kennelijk onredelijk is, stelt ze wel terecht dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing niet afdoende motiveert waarom ze de boete om die reden, in het licht van de concrete omstandigheden, verhoogt met 150%.

De grootte en de financiële middelen van een onderneming-overtreder, die door de gewestelijke entiteit worden ingeschat op basis van gegevens uit de meest recente jaarrekening van de onderneming, kunnen volgens de richtinggevende beoordelingselementen in het publiek raadpleegbare beslissingskader aanleiding geven tot een verhoging van het boetebedrag met 50% of meer, naargelang het aantal en de hoogte van de overschreden drempels ten opzichte van de richtinggevende drempelwaarden in artikel 1:24, §1 WVV. De gewestelijke entiteit geeft in de bestreden beslissing, met de concrete verwijzing naar de gehanteerde boekhoudkundige gegevens van verzoekende partij, concreet aan waarom ze oordeelt dat het boetebedrag omwille van de financiële draagkracht van verzoekende partij principieel moet worden verhoogd, maar motiveert daarbij niet afdoende waarom deze omstandigheid aanleiding geeft tot een boeteverhoging van 150%. Hoewel de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing oordeelt dat 'uit de laatst beschikbare jaarrekening (van verzoekende partij) blijkt dat (ze) voldoende draagkrachtig is', stelt ze daarin ook expliciet, op basis van de argumentatie van verzoekende partij in haar schriftelijk verweer en tijdens de hoorzitting aan de hand van haar actuele financiële gegevens, dat ze 'niet in twijfel trekt dat het aangehaalde geleden verlies in 2021-2024 een financiële impact zal hebben op de onderneming' en dat 'dit aangehaalde verlies duidt op een financieel ongunstige situatie'. Gelet op de erkenning door de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, dat uit de voorliggende stukken, naast het feit dat verzoekende partij voldoende draagkrachtig is, ook blijkt dat haar financiële situatie op het ogenblik van de bestreden beslissing door de sinds jaren opgestapelde verliezen niet rooskleurig is, diende ze haar beslissing over de verhogingscoëfficiënt omwille van de financiële draagkracht van verzoekende partij des te zorgvuldiger motiveren. De motivering in de bestreden beslissing van de toegepaste verhogingscoëfficiënt van 150%, waarbij de gewestelijke entiteit louter wijst op de vaststelling dat verzoekende partij 'alle drie de drempelwaarden, vermeld in artikel 1:24, §1 WVV, ruimschoots overschrijdt', is in dit opzicht redelijkerwijze niet afdoende.

De opmerking in de bestreden beslissing, dat 'het bedrag van de geldboete niet dermate hoog is dat (de financieel ongunstige situatie van verzoekende partij) als omstandigheid in rekening dient genomen te worden', en dat 'er niet wordt aangetoond dat de continuïteit van de onderneming in het gedrang komt door het boetebedrag van voorliggende beslissing', kan daaraan niet verhelpen. De gewestelijke entiteit kan verzoekende partij bezwaarlijk verwijten, dat deze niet aantoont dat haar continuïteit door de met de bestreden beslissing opgelegde boete in het gedrang komt, vermits verzoekende partij tijdens de bestuurlijke boeteprocedure evident nog geen kennis had van de boete die haar finaal, na kennisname van haar argumentatie in het schriftelijk verweer en tijdens de hoorzitting, met de bestreden beslissing zou worden opgelegd. Verzoekende partij merkt daarbij bovendien terecht op dat ze, naar aanleiding van verschillende schendingen van de milieuvoorschriften tijdens de exploitatie van haar inrichting op verschillende tijdstippen, is betrokken in meerdere bestuurlijke boeteprocedures, die telkens aanleiding hebben gegeven tot een afzonderlijke geldboete (zie overzicht onder de feiten). Hoewel de gewestelijke entiteit in deze respectievelijke bestuurlijke boeteprocedures, bij de begroting van de boete, in beginsel niet is gehouden om rekening te houden met de boetes die zijn opgelegd in de andere boeteprocedures, en deze procedures enkel relevant kunnen zijn bij de beoordeling van het waarderingscriterium van de frequentie, kan ze hiervan in het licht van de concrete omstandigheden redelijkerwijze bezwaarlijk volledig abstractie maken. De gewestelijke entiteit heeft naar aanleiding van de verschillende bestuurlijke boeteprocedures die lastens verzoekende partij zijn opgestart immers geopteerd om haar in het kader van deze respectievelijke procedures op dezelfde dag te horen, waarbij verzoekende partij één aanvullend verweerschrift heeft ingediend, terwijl de respectievelijke tussengekomen boetebeslissingen dateren van dezelfde dag, behalve één die iets later is tussengekomen. Ongeacht de vaststelling dat verzoekende partij, door de ruime discretionaire bevoegdheid van de gewestelijke entiteit bij de begroting van de boete in het licht van het maximumbedrag hiervan, tijdens de bestuurlijke boeteprocedure redelijkerwijze niet kan anticiperen op de boete die haar finaal in deze procedure zal worden opgelegd, zodat ze in dit kader redelijkerwijze niet kan aantonen dat deze boete van aard is om de continuïteit van haar exploitatie in het gedrang te brengen, geldt dit des te meer als er haar rond hetzelfde tijdstip in verschillende boeteprocedures meerdere boetes worden opgelegd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

V. Indeplaatsstelling

1.

Het College kan na de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing zelf een beslissing nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 DBRC-decreet). De boete moet zoals gesteld evenredig zijn tot de feiten, waarbij de hoogte hiervan wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd.

2.

Het College gaat in het licht van de concrete omstandigheden en de voorliggende stukken over tot het opleggen van een boete aan verzoekende partij van 17.102 euro.

Het College oordeelt, in lijn met de gemotiveerde beoordeling door de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing van de waarderingscriteria van de ernst van de feiten, de frequentie en de verzachtende omstandigheid dat verzoekende partij remediërende maatregelen heeft genomen, waarbij het zich aansluit, dat de boete wordt begroot op 16.288 euro. Dit bedrag wordt in het licht van de financiële draagkracht van verzoekende partij op basis van haar balanstotaal, jaaromzet en personeelsbestand, die in navolging van het oordeel van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing ook door het College wordt beschouwd als een boeteverhogende omstandigheid, verhoogd met 50% tot 24.432 euro, waarbij het College afwijkt van de in de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerde verhogingscoëfficiënt. Dit bedrag wordt in het licht van het lange tijdsverloop sinds de PV's en de opstart van de bestuurlijke boeteprocedures, in lijn met de beoordeling hierover door de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij het College zich *grosso modo* aansluit, herleid met 30% tot 17.102 euro.

VI. Beslissing

1. De bestreden beslissing wordt vernietigd.
2. Het College legt ter vervanging van de vernietigde beslissing aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 17.102 euro.
3. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht en 840 euro rechtsplegingsvergoeding voor verzoekende partij, zijn ten laste van verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 19 februari 2026 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,